

7 maart 2011: Ilja: Vandaag is het zover, we gaan weer even de beschaving achter ons laten en de natuur opzoeken, HEEEEERRRRIJJJJKKKKK.. We hebben lekker geslapen in ons goedkope hotelletje en hebben ontbijt gegeten bij de buren. In ons buurhotel moeten we ook verzamelen voor de tour. Het is altijd weer spannend waar je terecht komt en met wie. We kijken een beetje rond of we andere toeristen zien, die mogelijk bij ons in de tour zitten. Helaas geen bleekscheten te bekennen. Nou ja we zien wel. Om 09.00 komt er een Ecuadoriaanse man naar ons toe en zegt onze chauffeur te zijn. Nou zou er ene Rosa onze contactpersoon zijn en dit was in de verste verte GEEN Rosa. Wij doen dan ook of onze neus bloedt. Gelukkig blijkt deze man wel vaker achterdochtige toeristen gehad te hebben dus hij zegt ook meteen dat hij de man van Rosa is en zij zo meteen komt, ze moest nog wat boodschappen doen. We wachten even een half uurtje en daar komt Rosa aan. We gooien alles in de jeep en..... helaas geen andere toeristen. We zijn weer op z'n tweeën aangewezen. Na een praatje met onze chauffeur blijkt echter dat er morgen wel toeristen komen maar dat zijn mensen die een 4-daagse tour hebben geboekt. We moeten dus een dagje afwachten. Al snel blijkt onze chauffeur geen 2 dingen tegelijk te kunnen doen..... praten en rijden is een GROOT probleem. Elke keer als hij tegen mij begint te praten slingert de auto van links naar rechts en een paar keer kon hij maar tenaauwernood een passerende auto ontwijken. Remco vraagt met grote angstige ogen aan mij of ik maar m'n mond wil houden. Ja dat doe ik ook maar hij begint steeds weer tegen mij te praten zeg ik. We beginnen maar in onze eigen taal tegen elkaar te praten en dan richt de goede man zijn aandacht weer op de weg. Halverwege de rit worden we aangehouden door militaire politie. Moet je voorstellen..... chagrijnig kijkende mannen in legerkostuum, gewapend met grote geweren. De chauffeur moet uitstappen en papieren laten zien. Hij wordt gefouilleerd. Daarna moeten ook wij uitstappen en paspoorten laten zien. Remco wordt ook gefouilleerd. Daarna moeten wij vragen beantwoorden over onze reis door Ecuador en waar we heen gaan etc. we worden er wel een beetje nerveus van. Dan wordt de auto leeggehaald en de banken losgemaakt. Er wordt een busje 'pepperspray' gevonden. De chauffeur doet net of hij van niets weet en probeert mij het busje te geven, dat ik natuurlijk niet aanpak. Nu krijgen we het nog een beetje meer benauwd. Stel je voor..... gelukkig mogen we verder rijden, pffffffffffff. Het bleek een routine/inspectie te zijn op drugs, dit ivm de nabijheid van Colombia. We rijden verder en proberen niets tegen de chauffeur meer te zeggen. Na 2 uur rijden komen we aan ergens in de middle of nowhere, een klein hutje met wel een wc gelukkig staat even verderop. We kunnen nog even lozen voordat we aan boord gaan van een lange gemotoriseerde kano. Ook krijgen we nog even een kleine lunch met cola. Daar zit nog een andere toeriste, een zwitserse. We raken aan de praat en ze vertelt dat ze net terugkomt van de tour en weer op weg is naar Lago agrio. Ze was niet heel laaiend enthousiast over de tour, maar dat kwam waarschijnlijk ook omdat ze net terug was van de galapagos eilanden en daar echt een fanatistische tijd had gehad. Nou ja we zien wel. De rit naar ons resort was fenomenaal. 3 Uur varen over de rivier door pure jungle, met name het laatste stuk hebben we wel 100 foto's genomen. Het weer was ook uitstekend, het was zelfs zonder de wind van het varen bloedje heet. Onderweg worden we getrakteerd op veel vogels, hier en daar een aapje (ver weg in de bomen) en een schildpad. We komen aan bij Nicky lodge en worden verwelkomd door een stuk of wat mensen. Onze gids jakob, de kok, de manager en Rita (onze lokale specialiste). We lopen de steiger op en worden verrast door wat we zien. Een mooi groen gebied met steigers waaraan hutten met bladerdaken liggen. Elke hut heeft een bed met

muggennet, een terras met hangmat en een eigen badkamer met echt toilet en (koude) douche. De centrale ruimte hangt vol met hangmatten en er is een keuken met bar waar je de hele dag thee, koffie, water en chocomelk kunt halen. In de centrale ruimte zijn ongeveer 10 mensen aanwezig, de gasten van vandaag. Helaas allemaal Spaanssprekend. Gelukkig is er 1 echtpaar uit Ecuador dat Engels spreekt en zo kunnen we toch nog een beetje gezellig praten die avond. Een uurtje na aankomst wordt er gevraagd of we meewillen in een kanorijtje en natuurlijk zeggen we geen nee. Samen met Jakob, Rita en 2 Spanjaarden roeien we een stuk over de rivier. De spanjaard blijft bijna onophoudelijk kletsen waardoor het bijna onmogelijk is om te genieten van alle junglegeluiden. Toch is de natuur prachtig en we genieten beiden met volle teugen van deze rit. Om 20.00 uur wordt er een traditioneel Ecuadoriaanse maaltijd geserveerd en om 21.00 uur is het stikdonker buiten. Heel romantisch worden er overal kaarsjes aangestoken zodat we toch onze weg naar de hut kunnen terugvinden. Er is geen elektriciteit (slechts 2 zonnepaneeltjes moeten zorgen dat de camera's weer worden opgeladen) en het water in de douche komt uit de rivier. Even terug naar basic dus. De geluiden vanuit de jungle zijn oorverdovend dus na een tijdje luisteren komen de oordoppen weer goed van pas als je wilt slapen. Dit beschermt je ook tegen alle ritselgeluiden die je hoort in de 'open' hut. Al met al dus toch goed geslapen, veilig onder ons muskietennetje.

8 maart 2011: Ilja: Zodra het licht wordt (en dat is rond 06.30 uur) gaan de luiken open. Hoera een nieuwe dag. We ontbijten nog met alle spaanstalige gasten maar die verlaten de lodge na een uurtje en we zijn weer alleen. Samen met Rita en Jakob gaan we de jungle in, lopend met laarzen aan. Wat we daar zien zijn veel insecten, kikkers, spinnen, aapjes, planten, bloemen etc. Wat Rita ons liet zien is wat ze allemaal van junglemateriaal kunnen maken. Zo kreeg ik een kroon geweven van bamboeweefsel en een bezem gemaakt van bladeren. Remco kreeg wat anders..... hij moest z'n ogen dicht doen en z'n hand ophouden. Rita sloot z'n hand en Remco gaf een gil. 1 meter hoog vloog een grote duizendpoot door de lucht. Het arme beest had vast en zeker een hersenschudding en enkele poten gebroken bij de landing. Het is mooi om te zien hoe Rita en Jakob 1 zijn met de natuur en zelfs de kleinste beestjes feilloos weten te vinden. Rita loopt rond met een enorme machete en hakt zich een weg door het woud. We moeten zo nu en dan wat fruit proberen en krijgen een uitgebreide biologieles over wat wel en niet eetbaar is. Ineens staan we voor een enorme boom. De naam ben ik even kwijt maar het is een boom, waar de shamannen hun energie vandaan halen en Jakob gaat er dan ook even tegenaan staan. Ook moest ie even slingeren in de lianen. Na 3 en een half uur struinen door het woud komen we weer aan bij onze lodge. Gelukkig kunnen we even relaxen voordat we gaan lunchen. De plek waar we zitten heet Nickylodge en is de enige lodge die zover in het primaire regenwoud ligt. De lodge wordt gerund door de lokale mensen en de gidsen zijn mensen die opgegroeid zijn in dit gebied. Al snel krijgen we in de gaten dat dit een geoliede machine is waarbij de toerist heel centraal staat maar op geen enkele wijze het idee krijgt dat dit zo is. Alles gaat heel natuurlijk. De lunch gaat er wel in na zo'n wandeling, jammer voor Remco slechts een klein stukje vlees met rijst en een soepje. Daarna is er tijd voor de hangmatten. Het begint enorm te gieten, maar wij zitten lekker droog en schommelen lekker in ons matje. Na een tukje is het droog en is er weer wat te beleven..... we gaan in de kleine kano een tochtje maken en kijken onze ogen uit. Zo komen we bij een zwart meertje waarvan Jakob zegt dat dit meer duivels is. We mogen dan ook geen geluid maken als we er op varen zegt ie. Als je dat

wel doet komen er ineens hele grote golven. (Monster van lochness?????). Nu dachten wij natuurlijk dat het een geintje was maar ze waren beiden heel serieus en zelfs Remco had geen behoefte om de draak er mee te steken (stiekum toch een beetje bang????). Na deze vreemde gewaarwording leggen we aan bij een eilandje. Ier gaan we op zoek naar enorme marmotten en herten, waar we wel de sporen van hebben gevonden maar ze helaas niet hebben gezien. Wel zagen we een hennepboom, van de vruchten kun je een sapje maken waar je tattoos mee kunt maken die een dag of 5 blijven zitten. Nee dank je... Remco had het niet helemaal gehoord wat de bedoeling was en stak de vrucht al bijna in z'n mond, maar ik hield hem toch maar tegen. Had ie toch bijna 5 dagen met een zwarte mond rondgelopen.....hihihi. We stapten weer in de kanoe en gingen verder de rivier af, ineens komen we een andere boot tegen met.....6 toeristen..... jippie vers bloed! We varen nog wat verder en keren daarna terug, tegen de stroom in. Gelukkig komt de grote kano met motor ons ophalen en hoeven we niet terug te roeien. Bij aankomst bij de lodge maken we direct even kennis met onze medebewoners..... 5 Amerikanen en.....een nederlandse. Gelukkig, kunnen we lekker nederlands en engels spreken. Het blijken gezellige mensen te zijn, 1 familie met vader, 3 kinderen en schoonzoon. En een nederlandse dame van 23. Het klikt meteen. Voor het eten wil Jakob ons nog even meenemen voor een avondwandeling door het woud. Dit was een heel avontuur. De jungle by night, kan ik je zeggen, is een heel avontuur. Je ziet geen hand voor ogen terwijl je weet dat er allerlei insecten actief zijn 's nachts. Gelukkig had Remco een grote zaklamp bij zich waardoor zowat het halve woud verlicht werd. We begonnen de toch met een onderzoek naar een tarantula, die we ook vonden. Het beest zat zelfs erg dicht bij onze lodges dus er werd al druk gespeculeerd over bij wie het beest vannacht op bezoek zou gaan. Als je zo door het donker loopt voel je natuurlijk overal kriebels en er werd druk geslagen en gemept. Vleermuizen scheerden over onze hoofden en de spinnen aan het werk werden druk bekeken. Wat een klein onschuldig kikkertje leek, bleek een heel giftig beest te zijn etc etc. Ineens moesten we alle zaklampen uit doen om het ultieme junglegevoel te krijgen, nou dat vond ik niet heel prettig. Gelukkig was de wandeling maar een half uurtje en volgens mij was iedereen wel weer blij terug te zijn bij de lodges. De kamers krijgen straks vast een heel grondige inspectie!!!!

9 Maart 2011 Remco: Wat een herrie, zelfs door onze oordoppen heen, horen wij de kikkers kwaken en het begon gisteravond al, tot diep in de nacht. Daar lig je dan in bed onder een klamboe, moet je nodig plassen en om je heen hoor je geritsel en geknisper. Je gaat toch, zien we achteraf dat er aan onze wafels is gegeten die verpakt zijn in plastic. Muizen of ratten, krijgen we te horen, maar goed dat we dit vannacht niet wisten, anders hadden we nooit naar de wc gegaan (en dan niet om de muizen). Lekker vroeg op en gaan we zonder ontbijt een bootrit maken. De gids zei gisteravond om 8.00uur ontbijt, iedereen dacht lekker uitslapen, daarvoor gaat we eerst varen dus om 5.30uur op, dat valt dan weer tegen, zeker een grap die hij altijd uithaalt. De bootrit was weer prachtig, het water als een spiegel en de vogels hadden een goed humeur. Zelfs de apen durfde zich te laten zien, ze sprongen van tak naar tak en probeerden ons weg te jagen, door takken te gooien die niet ver kwamen. Het is net of je in een film bent, alles mooi opgesteld en iedereen en alles is klaar om gefilmd of gefotografeerd te worden. Wat een plaatjes, je moet alleen oppassen dat je niet hetzelfde filmt of fotografeert. Zo vlak als het water is, wordt het verstoort door onze boot, in de verte wordt ook het water verstoort door dolfijnen. Dolfijnen??? Jazeker er zwemmen in deze rivier zoetwater dolfijnen en

geen grijze (ook wel) maar roze dolfinen verstoren het mooie spiegel gladde water. Laat die dolfinen eens ergens anders zwemmen, niet in ons spiegelwater, hihi. Wauw dat hebben we nog nooit gezien, het zijn er niet veel. Ze zwemmen in groepjes van maximaal 5, deze dolfinen zwemmen met z'n drieën en komen af en toe boven om lucht te scheppen en water uit te blazen. Ze kunnen ook niet springen en zijn erg verlegen, we zien ze van een afstand en genieten met volle teugen. Zo zien we af en toe een groepje dolfinen zwemmen, dit was een van de dingen die op het lijstje staat om gezien te hebben. Er komt een kleine regenbui en de regenjassen worden weer aangetrokken en gelijk uit, 1 bui van 1 minuut. Het ontbijt staat weer klaar als we om 08.00uur arriveren, het eten was de 1e dag heel goed, daarna werd het anders minder en apart! Na het ontbijt staat er een wandeling van 2 a 3 uur op het program, de laarzen gaan aan en wandelen maar. Ilja heeft een maatje groter besteld, want de 1e dag wandelen met krappe laarzen was geen succes. We zitten natuurlijk in het regenwoud dus komen we modder paden tegen, lekker hoor als je laarzen te groot zijn. Ik liep achter Ilja aan en moest haar redden, de laarzen blijven hangen en Ilja zou dan op haar sokken verder moeten gaan. Een keer maar ik een grap en pak haar beet, om ilja totaal op te tillen, nou daar lagen we bijna met z'n tweeën plat in de modder. Had een leuke grap geweest als het echt was gebeurt! De wandeling was weer indrukwekkend mooi, dit is het echte woud en wat zijn die gidsen goed. Ze hebben zo goed gevoel met het woud, alles is te maken en alles is te gebruiken. Zo laten ze zien wat je van bladeren kan maken, ze laten proeven wat je kan eten. Af en toe hebben ze een verrassing voor je, moet je je hand uitstrekken, ogen dicht doen en ligt er een groot beest op je hand. Best een raar gevoel, iets in je hand hebben niet weten wat het is en het beweegt ook nog eens. Zo krijgen we ook cocos larven te eten, wij bedanken maar de Amerikanen hebben zo'n honger, die worden weggewerkt alsof het niets is en ze smaken nog lekker ook (naar cocos noot, hoe kan dat nou weer?). nu zijn we dus al 3 uur aan het wandelen, onze gedachten even terug in het kamp en relaxen. Zeker Ilja met haar te grote laarzen. Nee, we doen er gewoon nog even 2 uurtjes bij iedereen werd langzaam stiller en stiller. De gidsen hebben zo veel plezier in hun werk dat ze niet door hebben hoelang ze al lopen. Ineens moeten we elkaars hand vast houden, ogen dicht doen en een wandeling maken van een paar meter (+/- 30 a 40 meter). we mochten de ogen openen en staan in een reusachtige boom. Wij hebben deze boom al eerder gezien en Ilja had haar ogen open i.p.v dicht, de floepert (ik had ze natuurlijk dicht, huhum). Langs deze boom hingen hele lange takken, via deze takken kan je Tarzan spelen, Ilja slingeren van tak tot tak. Na een paar foto's schieten liepen we verder, hoelang nog vragen we na 4 uur, nog een uurtje! Ilja kreeg de blaren langzaam op haar voeten, maar we moeten door, ik stelde nog voor als je z'n last van je voeten hebt kan je toch slingeren. We lopen door riviertje, bossen en modder, we hebben het gered en krijgen als toetje de binnen kant van een bamboe stok en mogen die leeg lurken. In de verte hoorde we een harde plof, Ilja plofte in bed en genoot even van het feit, dat de laarzen uit zijn. De lunch was interessant, iets paars, wits, geels en kip, het smaakte naar iets paars, wits, geels en naar kip. Na de lunch hebben we een boottocht gemaakt, er zijn diverse rivieren waar je op kan varen. Het blijft mooi, zeker het water, wat net een spiegel is als je er langs kijkt. De boottocht is overal het zelfde en het blijft een genot om lekker op het water te zijn. Na de rit hebben we even rust voor het eten, een uurtje voor jezelf is best wel lekker. Het is erg warm, je kan gaan zwemen maar daar hebben wij geen zin in. Niet tussen de Piranha's, kaaimannen, slangen en de schildpadden, o nee schildpadden is niet zo erg. Het avond eten is weer lekker met kip en weer iets wat de lokalen eten. Er zit een Amerikaan die is denk ik wel 2.10 meter, als je hem ziet achter dat kleine bordje met dat beetje eten, hoef ik niet te klagen. Na het eten gaan we de kaaimannen

voeren, het is inmiddels al donker geworden en de muggen zijn al lekker bezig. Waarschijnlijk hebben we allemaal de juiste gif meegenomen want steken doen ze niet. De kaaimannen zijn niet blij met licht, af en toe mogen we bij schijnen met onze lampen. Ik heb mijn onderwater lamp bij me en vanaf de 1e dag is iedereen daar heel blij mee. Af en toe gooi ik de halogeen lamp aan en word het hele bos verlicht. De kaaimannen kan je goed zien en happen lekker in het vlees wat in het water wordt gegooit (de grote Amerikaan vindt het maar een, waist off food). we drinken allemaal een biertje en na wat sterke verhalen (van Ilja) gaan we lekker slapen.

10 maart 2011 Remco: Wij hebben al het eten dat we bij ons hadden verstopt voor de ratten, geen geknisper vannacht wel het gekwaak van de kikkers. De wekker was er ook vroeg bij en het ontbijt smaakte weer redelijk, het waren empanadas met iets er tussen. Vandaag gaan we naar een van de community's, er zijn 5 verschillende stammen in dit regenwoud. We varen lekker vroeg met de boot en wat hebben wij veel leven gezien. We zijn er nu 3 dagen en wat we in deze boot rit hebben gezien is net zoveel als de 3 dagen bij elkaar, inclusief de roze dolfijnen. Gelukkig is het weer droog, (wat hebben we een geluk) na 2 uur varen komen wij aan bij een boerderij aan. Er wordt hier van alles geteeld, mais, ananas, appels, bananen en groentes waar wij nog nooit van gehoord hebben en de laatste dagen vast hebben gegeten. Onze gids probeert iets uit de boom te halen met een stok van wel 5 meter, helaas wil het niet lukken, hij klimt in de boom als een aap, erg knap. Hij gooide grote bonen naar beneden (van wel 50 cm lang en 10 cm dik) ze worden geopend en er zit een witte pit in. Deze pit is omringd met een soort witte vel die je gewoon kan opeten, het smaakt zoet net als een snoepje. We lopen door in de tuin en daar vinden we een Yunga boom of plant, yunga is een vrucht die groeit net als een aardappel in de grond. Het ziet eruit als een koolraap, we nemen ze mee naar de hut waar de boerin (Carmen) woont en worden daar in een teil schoongemaakt. Dit zelfde teiltje wordt ook gebruikt om onze handen te wassen. De yunga wordt geraspt (met de hand) en nu komt er een soort hangmat waar de geraspte yunga in wordt gelegd. Ze draaien deze rond en persen het vocht uit de yunga, in het zelfde teiltje waar wij ook onze handen in wassen. Van dit vocht wordt later een Chili saus van gemaakt. Het geraspte uitgeperste yunga wordt nu op een kookplaat geplet en als een pannenkoek zo plat gekookt. Dit noemen we dus Pan (brood) de Amerikanen doken met zijn alle op het brood om er een hap van te nemen, gelukkig bleef er genoeg voor ons over. Carmen bleef doorgaan met het maken van dit brood en wij bleven aanvallen (hebben er bepaalde mensen niet genoeg te eten gehad de laatste 3 dagen?). Na 5 van deze pannenkoeken had iedereen wel genoeg, het smaakte best lekker, waarnaar? Dat weten we geen van allen! In dit huis loopt een huis aap, die aap gaat boven het teiltje zitten (waar het sap in zit voor de chili saus) en pist zo in dit zelfde teiltje, wat zal de chili saus toch lekker smaken. Nu gaan we naar de community om te zien hoe deze mensen midden in de jungle leven. Het was 20 minuten varen en we zien stenen huizen, een voetbalveld en zelfs militairen rond lopen. Het ziet er uit zoals alle huizen er hier uitzien in Ecuador. Wij dachten, hutjes gemaakt van hout met stro daken op palen en de mensen hebben neus ringen door de neus, de mannen lope rond met een penis koker. Waarschijnlijk zijn de neusringen en peniskokers van 100 jaar geleden, iedereen ziet er gezond uit en ze lopen gewoon in spijkerbroek. De schoolkinderen dragen klederdracht zoals heel Ecuador. Er is een project van schildpadden in dit dorpje, er worden ieder jaar 3000 schildpadden gekweekt en vrij gelaten. De gids laat ons dit project zien, wij zien een sloot zonder schildpadden en nog een sloot ook

zonder schildpadden. Een van de Amerikanen maakt een cynische opmerking: Als ik zo'n schildpadden boerderij had! De laatste sloot zat vol met 3000 schildpadden, werd ons verteld, misschien hebben wij er 100 geteld in totaal! Het dorp ligt diep in het regenwoud maar biedt alles wat wij in andere kleine dorpjes ook hebben gezien. Het is een leuk uitstapje geweest en we hebben er allemaal van genoten. De terug weg naar ons kamp duurde 20 minuten, onderweg zien we weer veel vogels vliegen en af en toe een dolfijn boven water komen. Na de lunch gaan we vissen, we krijgen allemaal een tak met een lijntje en een haak. We doen er een stuk vlees aan en wachten op de eerste bijt, je voelt dat er wordt gebeten aan je aas, maar iedereen slaat mis. En dan komt Rita, die vangt een piranha binnen 10 minuten. Hij is ongeveer 25cm groot, de gids doet een takje in zijn bek en hap het takje is door. Iedereen krijgt een beurt om het te zien, Ilja zit als laatste in de boot met Leontien de vis is heel sterk en wringt zich uit de handen van de gids. Je had de 3 (inclusief de gids) moeten zien springen, die tanden zijn echt heel scherp, iedereen had zo gereageerd. We zoeken een andere spot en nu vangt de gids een meervalletje, en Rita kort daarna een grotere meerval. Zijn wij nou zo klunzig of hebben ze zo'n geluk, wij zullen wel de klunzen zijn. Het leuke aan deze 2 is dat ze in het hun eigen taal praten en een hoop lol hebben, ze zullen het vast over ons hebben hoe klunzig wij zijn. Ik zit met Gary (de vader van de Amerikanen) te vissen en wij raken allebei tegelijk ons tuigje kwijt, ja wij zijn klunzen zeggen we tegen elkaar. Gary en ik kunnen het goed samen vinden, we zoeken elkaar iedere keer op en zeker op dit soort momenten. We zijn inmiddels al weer 2 uur aan het vissen en dat is wel genoeg, zeker als je niet meer voelt bijten of als je alles kwijt bent. Tijd om te eten, tijdens het eten wordt er gesproken over het kaart spel presidenten. Wat we na het eten hebben gespeeld, even de regels aanpassen, zoals iedere keer en spelen maar. Het is en blijft een leuk spel kaarten, en iedereen kan mee doen. Er worden wat opdrachten uitgevoerd, zoals het Wilhelmus zingen of een echt Amerikaans liedje zingen, het is de 1e keer dat we het in deze week spelen dus we beginnen rustig. Tijdens het spel worden we getreiterd door iets wat vliegt en vrij groot is, dan geeft die weer een gil en 3 seconde later weer iemand anders. We gaan ons weer klaarmaken voor een kikkernacht in de laatste nacht van de jungle tour. Wij hebben de beste jungle tour gehad ooit en zeker dankzij de gidsen en de natuur.

11 maart 2011: Ilja: Aan alle mooie dingen komt een eind dus ook aan onze jungletrip. vandaag moeten we helaas afscheid nemen van weer een hoogtepuntje in onze reis. De amerikanen gingen vanochtend nog even een wandeling maken om 06.00 uur maar ik had het wel gezien en wilde lekker langzaam wakker worden. Vanacht niet zo lekker geslapen, er vloog een ding rond in onze kamer met licht op z'n kop, het kikkerconcert was pas laat afgelopen, het goot van de regen en de gedachtes aan spinnen die in mijn muskietennetje zouden kruipen hielden me alert. Nou ja, alles heeft zo z'n charmes. Vandaag kregen we een beetje karig ontbijtje, wat cake-achtig spul in palmbladeren (waarschijnlijk een restant van de taart van gisteren) en een sapje. De ogen van onze Amerikanen spraken ook boekdelen bij het zien van deze gigantische hoeveelheid voedsel. Het vulde in ieder geval wel voor even. Daarna spullen pakken en wegwezen. Het was bloedjeheet vandaag, zeker wel een graad of 40. Nu valt dat nog wel mee als je in een speedkano zit en de wind lekker door je haren wappert. Maar zodra de kano stopt valt er een warme deken over je heen. Nu stopten we in het begin een aantal keer bij verschillende communities, 1 keer om rita af te zetten, 1 keer om een ander chauffeur op te

halen en een paar keer geloof ik om gewoon te socializen. En wij maar zweten in die boot. Onze Nederlandse zat op haar praatstoel vandaag en heeft haar mond niet stilgehouden tijdens onze reis. Das best leuk voor een uurtje, maar 5 uur!!!! We gingen proberen om vandaag nog te vliegen naar Quito en leiten ons afzetten op het vliegveld, de Amerikanen voelden daar ook wel wat voor. Helaas alle vluchten zaten vol, maar voor morgen zijn er nog wel vluchten. Wij met z'n allen weer in de bus, op naar het centrum. Een invasie in het kleine kantoortje van Tame, maar na een stief half uurtje stonden we alle 7 weer buiten, MET een ticket. De Amerikanen hadden nog een slaappleaats nodig en kwamen met ons mee naar ons hotel. Gelukkig de bagage lag nog onder de trap in de kast en we konden onze kamer in. Deze keer lag de kamer erg dicht op de weg en we besloten te wisselen. We kregen onze 'oude' kamer weer, gelukkig. Onderweg hadden we al wat gehoord over een tsunami in Japan en we besloten even het nieuws te gaan kijken. Het bleek een behoorlijke natuurramp te zijn en tot onze grote schrik zagen we ook dat de Galapagos eilanden in de gevarenzone bleken te liggen, net als de kustlijn van Ecuador. Zijn wij even blij dat we vorige week niet op de Galapagos zijn aangekomen, zoals oorspronkelijk gepland. Nou maar even goed in de gaten houden alles. Daarna even aan de slag gegaan met onze verhalen voor jullie, we lopen aardig achter inmiddels en we weten dat er, zeker door een aantal, erg wordt uitgekeken naar nieuwe verhalen (en dat vinden wij ook erg leuk!). even snel gesnackt tussendoor en daarna even een filmpje gekeken voordat de luiken dichtvielen. {jcomments on}